

A? . . . Žena sem ko kost in koža suha . . .
V bel prt zavita . . . Misliš, vidiš duha? . . .

Ne boj še me . . . nikar se me ne boj!
Bremena rešen zdaj si, revež moj . . .

Počij si, rešen butare trpljenja!
Počij si, rešen butare življenja!«

A. Aškerc.

Življenja borba.

Pp, prevare, smeh in solze
In gigantično borjenje
Z lastnim srcem, s tujo zlobo —
Moje, tvoje je življenje.

Borba tvoje je življenje
Kakor vsakega človeka,
To določeno je v stvarstvu
Že od prvih vekov veka . . .

Kdor v ti borbi častno vztraja,
Naj ga lovor-venec kiti;
Kdor junak v ti borbi pade,
Nanj spomin naj bo častit ti!

Dolenc.

Bolnik.

Ptičica je drobna
Včeraj priletela
In na lipi v vrtu
Pesemco zapela.

Sobo mi je polnil
Lipe vonj duhteči,
Vreli skozi okno
Zvoki so kipeči . . .

Mlad bolnik obraz sem
Si zakril z rokami,
Postelj belo močil
Z gorkimi solzami.

Dolenc.

Človek.

Kzvezdam človek se dviguje,
Zemlji v srce če prodreti,
Vse skrivnosti v tajnem stvarstvu
Če spoznati in umeti.

Nikdar ni dovolj! — Le dalje,
Vedno dalje hoče iti . . .
»Stoj!« — smehljaje smrt mu pravi —
»Prah sa mora v prah vrniti.«

Dolenc.

